

THE BIG SQUEEZE

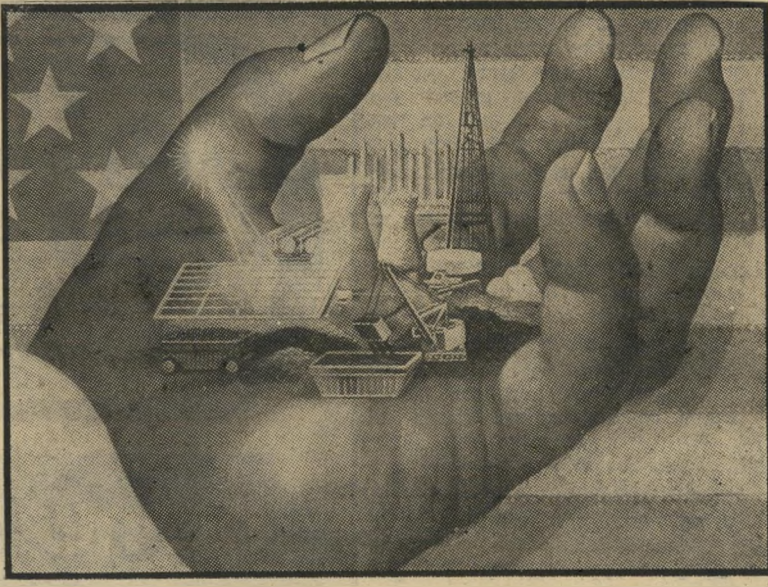
אנטי-יהודית היא הקריקטורה הזו, המתארת את הבנקאי היהודי רוטשילד, חובק עולם ומלואו בידיו המיפלצתיות. האנטי-שמנים עשו שימוש רב בתעמולתם בדמותו של רוטשילד, כדי להוכיח שהכסף היהודי שולט בעולם והוא שממית אסונות, סבל ויסורים על אוכלוסייתנו האומללה. התעמולה האנטי-שמית הצטיינה תמיד בעירי-בוב של עובדות נכונות עם בליל של שקרים גסים וכו'. הציור הזה נלקח מתוך שערו של ריבעון יהודי-אמריקאי בשם אקספו, שקטעים שלמים מתוכו אומצו על-ידי משרד ראש-הממשלה.

אנטי-יהודית היא הקריקטורה הזו, המתארת את הבנקאי היהודי רוטשילד, חובק עולם ומלואו בידיו המיפלצתיות. האנטי-שמנים עשו שימוש רב בתעמולתם בדמותו של רוטשילד, כדי להוכיח שהכסף היהודי שולט בעולם והוא שממית אסונות, סבל ויסורים על אוכלוסייתנו האומללה. התעמולה האנטי-שמית הצטיינה תמיד בעירי-בוב של עובדות נכונות עם בליל של שקרים גסים, אסונות-שווא והזיות מהולות בפחדים.

מהמולת החוגגים את השלום, על מידש-אות הבית הלבן, התאסף קומץ אנשים, שראשיהם לא הסתחררו מבשורת השלום ומן השולחנות הערוכים והגדושים. אלה, המעטים, לא שכחו את ראבאט וניסו להעיר ריך עד כמה נפגעה אמריקה מידי הערי-בים.

שלושה מלונות במנהאטן

מה שהם גילו היה מחריד. הערבים, כך מצאו אותם ראשים מפוכחים, מנהלים מזה שנים את מילחמי-תם הקשה בחדרי ההנהלות של החברות הגדולות, בקאמפוסים ובמישרדי הממשלה באמריקה. ומה הצליחו עד כה לנגוס מאמריקה, וכמה השפעה השיגו, ועל מה בדיוק השתלטו? על כך אין תועמלניה של ישראל מסוגלים להשיב. אף לא אחד יכול לתעד במדויק ולאמוד את היקף החדירה הערי-בית לאמריקה, מודים הישראלים ומאשי-מים בכך את הערבים. לטענתם ניכשל הקונגרס בנסיונותיו לחיר-קק חוקים שבאמצעותם אפשר יהיה לפקח על עיסקות כלכליות של מדינות זרות. לא האוצר ולא מישרדי המיסחר התעשייה יודעים בביטחה, מהו היקף הרכישות של זרים בארצות-הברית. מה גם שהערבים מכחישים בכל הזדמנות את הרינונים, הרי-שמועות והפטרסומים הדנים בפלישתם לי-אמריקה. אחמד אל-שאעטי, המתואר בחוברת ההסברה הישראלית כי ימינו של מועמר אל-קאדפי, סייר בתחילת השנה בפלורידה, בה בג'ורג'יה ובקליפורניה וטען באוזני-דל, מי שרצה לשמוע, כי הדיבורים על פלישה ערבית מקורם ב"קשר ציוני", ש-נועד לשתוף את מוחותיהם של אזרחי ארצות-הברית. התועמלנים הישראלים טוענים, לעומת זאת, כי רבים מאותם פקידים אמריקאים שהרגיעו את דעת-הקהל בארצות-הברית על-ידי כך שהכחי-שו את קיומה של פלישה ערבית או ש-

כף היד השחורה האוחזת במשק האמריקאי היא כף יד ערבית, מאיימת, החודרת לכל פינה בארצות-הברית ועושה בלב ליבה של המעצמה הגדולה שבתבל כבתוך שלה. התמונה נלקחה מהריבעון אקספו. מטרתה להטיל אימה בלב הקוראים האמריקאים ולהצביע על הערבים כסכנה לעולם המערבי.

מאסביות מאמריקה לאירופה. "איננו רוצים להרוס את אמריקה יותר מכפי שאתם, האמריקאים, רוצים לפעול נגדנו בכוח". אמר באותם ימים דוברו של המלך פייסל. והוא הוסיף: "אין שום סיבה למה שלא נעמול בצוותא כדי להשיג פשרה". מחברי החוברת מקוננים, כי מאז ועד היום הסטיק העולם שכוחו את ועידת רא-באט ואת האיום שנולד אז ושנועד לפגוע בעולם המערבי כולו. שכן מנהיגי המערב, אנשי הכלכלה והתיקשורת, מיקדו את תשומת-ליבם בניצני השלום שטיפחו ה-נשיא המצרי וראש-הממשלה הישראלי. אך בפנינת השקטות והנחבאות, הרחק

ההצעה הסעודית נדחתה, והערבים החי-ליטו לשלוף מנדנה את חרב הנפט. בוועידת ראבאט, מרוקו, החליטו מנהיגי ערב, כי כל המגעים עם העולם הלא-ערבי, בשאלות דלק וכסף, ייבחנו מעתה והלאה בהקשר עם "נושאים אחרים". קרי: נסיגת ישראל מן השטחים הכבושים. האמצעים שבהם החליטו הערבים להש-תמש היו רווחי הנפט העולים בהתמדה. בעזרת כספים אלה ישחלטו על חברות כלכליות ותעשייתיות באמריקה ובאירופה, ואם ינסה הקונגרס האמריקאי להגביר-לם, ינסו הם מצידם לפגוע במערכת המר-ניטארית של ארצות-הברית ואף למוטטה. הם יעשו זאת באמצעות העברות הון

חיים טובים, שכן גימי קארטר, בן המקום, יתן דחיפה לכלכלה במסגרת נסיונו להי-בחר שוב לנשיאות.

שליח של הוד-מלכותו בוטרגייט

מתי בדיוק תוכנן הקשר הקארטרי, והיכן? התשובה על שאלות אלה מצויה בפרק הנושא את הכותרת המסוצצת: "תוכנית הקרב - איך נרקם הקשר". פרק זה חושף, לדברי מחבריו, את הפרטים ה-סודיים על תחילתה של הפלישה הערבית לאמריקה. הימים היו ימי-חלום, מסופר בחוברת. מחירה של הבית אחת של נפט היה אז "קבוע ונוח" - 2.42 דולר בילבד. לשם השוואה: מחירה הנוכחי של הבית אחת, לפי התעריף של מדינות אופ"ק, מגיע ל-23.5 דולאר. פי עשרה בדיוק! זה היה לפני שש שנים. החלום הטוב הופרע על-ידי פחדם של הערבים, למראה "הרכבת האווירית הגדו-לה ביותר בהיסטוריה", שהובילה נשק וציוד צבאי מארצות-הברית לישראל, בשלהי מילחמת יום-הכיפורים. המלך ה-סעודי פייסל, שהיה נרגז, אבל וחפוי-ראש, בעיקבות הניצחון הישראלי, העביר מסר לנשיא ארצות-הברית דאז, ריצ'ארד ניקסון, השליח המלכותי היה עדגן חא-שוגי, איש-מפתח במילחמה השקטה ש-החלה באותם הימים, כשנדמו התותחים על גדות הסואץ ובמרומי הגולן. שש שנים קודם לכן נטל על עצמו חא-שוגי את המשימה, לזכות בידידותו של ניקסון, הוא עשה זאת באמצעות תמיכה בניכסון, בעת מסע הבחירות שלו לנשי-אות. איש-המיסטרין הסעודי נפגש עם ניכ-סון במישכנה של מזכירת הנשיא, רוזמרי ווד, בבניין ווטרגייט הידוע לשימצה. הוא אמר לנשיא, בשם הוד מלכותו: אם חפץ הבית הלבן לסיים את המילחמה במיורח-התיכון, עליו לחדול מייד מן המאמץ לצייד את ישראל.